

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Nec criminis purgandi caussâ licita esse duella.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

mana non est fas bellum suscipere, ita neque licitum esse duellum
 permittere. Maior utique est gloria, si exercitus exercitum, po-
 pulus populum vincat; at si alia nulla sit causa, nisi gloria,
 injustum est bellum. Pari ergo ratione injustum erit gerere ob
 solum nominis honorem, duellum. Scio, quid hinc aliqui dicant,
 ad eos excusandos, qui videantur prouocati honorem suum posse
 defendere. Sed alius est longeque melior modus, si contra hostes
 pugnando ostendant, quis sit magis magnanimus. Plerumque
 videbis eos, qui, ut pro fortibus habeantur, & ab alijs tamquam
 timidi non contemnantur, in talem arenam, animo etiam relu-
 stante descendunt, quando in acie classicum canitur, pallere, tre-
 pidare, post principia latere, aut etiam morbum simulare, ut ha-
 beant causam manendi extra teli iactum. Tunc, tunc ostendant,
 se esse viros, si volunt esse aliqui. Certè qui præsumunt, permittere
 duella non debent; ac tot animas amittere spectaculi gratiâ, in
 quo et si etiam innocentior pars subinde vincatur, tamen obser-
 natum est ab Abulensi, plerumque plus pati prouocantes, mag-
 nisque peccare. Hinc Abner, qui primus dixit: *Surgant pueri,*
& ludant coram nobis, victus est ab eo, quem prouocauerat, quia
 tamen *Ioab* non erat prorsus immunis à culpa, aliqui cecide-
 runt de parte eius; sed plures de parte Abner. Nam mortui sunt
 ex parte Abner 360. ex parte autem *Ioab* solum 20.

Si criminis purgandi causa duella ineantur (quod olim
 magis fuit in usu) non tantum id à Christiana pietate ac reli-
 gione abhorret, verum etiam manifestè Christo aduersatur di-
 centi: *Non tentabis Dominum DEVM tuum.* Tu quis es, ut à
 DEO miraculum, aut extraordinarium innocentiae tuae, vel alienae
 signum petere audeas? Esto sis innocens: hac ipsa temeritate
 sis nocens; ut vel idcirco te Iudex tuus merito sinat vinci, quia
 omnis actio vacare debet temeritate, & nihil est à gravitate sapientis,
 errore, lenitate, temeritate disjunctius. Est autem error, leuitas, &
 temeritas putare, nullum vulnerari posse innocentem, aut ita
 sub protectione DEI, velut sub Orci galea, latere inconsultò se
 morti exponentem. Apud Romanos ignominiae causa militi
 bus audacioribus, qui nec animi, nec consilij satis haberent, vena
 sonuebatur: quae non tam poena, quam medicina fuit: ut su-
 perflua

VIII.

Matth 4. 7
Deut. 6.

Cic lib 1. de
offi j. item
lib. 4 Acad.

Alexand. ab
Alex. l. 1. c. 33.

perflua sanguinis parte detracta, se magis intra gyrum rationis continerent. Pertundenda esset etiam his duellatoribus vena: extra rationem quippe est, ostendere te audacem, ut probes esse innocentem.

IX.

Denique, si, quod nunc pro dolor frequentissime fit, ad vulnera & funera se se mutuo prouocant, qui paulo prius combibebant, & colludebant, & fratres, ac amici erant, quis tali amicitiae fidat? quis eiusmodi amicum aestimet, cuius amicitiae verbo vnico potest amitti, immo negatione vnus haustus, quo iam satur alteri nequit respondere? Quod si offensio iudicium meretur, sunt legitimi iudices, apud quos causam agant. Cur ipsi simul volunt esse iudices & rei? cur iurisdictionem alienam inuadunt, & usurpant? immo cur antagonistam, si tantopere deliquit, non relinquunt carnifici puniendum? Nefas est alterius vitae clam insidiari: an palam licebit, ut & qui suadent & incitant, & qui ad locum duelli comitantur, & qui spectant, vna excommunicationem incurrant? Nec est dubium, daemone instigatore, tales monomachias iniri. Gaudet enim hominum vulneribus, vlceribus, truncatione, caedibus, morbis & mortibus, sed praecipue peccatis & exitijs animarum. Augustus Caesar, eos, qui leuem ob causam, periculis se exponerent, non tantum pro insanis habebat, sed etiam dicebat, similes esse aureo hamo piscantibus: qui plus damni, amisso semel hamo, acciperent, quam multarum capturarum lucro posset reparari. Quid isti duellatores lucrantur? nomen audaciae & temeritatis, & spem vindictae. Quid autem damni patiuntur? Ex periculo metum, ex ictu vulneris, ex vulnere mortem, ex morte certam animarum suarum perditionem. Nihil enim est certius, quam tales, cum tam malo exemplo & scandalo spectatorum, cum voluntate occidendi alterum, cum clara excommunicatione, repente, atque inter certandum morientes, aeternum damnari. Quare vel infernum esse non credunt, vel caelum non sperant, vel caeli gaudia, & inferorum supplicia nihili faciunt, meritoque pro abjectissimis & desperatissimis haberi possunt, quicumque duella indicunt, suscipiunt, ineunt. In quibus humani quoque generis iactura est, vnde & alia inconuenientia oriuntur. Nam & noua inter pugnantium
amicos,

Fulgos. lib. 7.
cap. 2.